

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2” สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 แตกต่างกัน
2. ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประกอบด้วยผู้บริหารและครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมและโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2551 จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน

ขนาดเล็กจำนวน 53 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 14 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 5 คน

ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 227 คน ครูโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 29 คน ครูโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 25 คน ครูโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 1 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้นและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan อังโน บุญชม ศรีสะอาด, 2532, หน้า 40) ดังนี้

1) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 44 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 12 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่จำนวน 4 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 4 คน

2) ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 131 คน ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 17 คน ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 14 คน ครูประจำชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ชั้นเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมและโรงเรียนเครือข่ายแกนนำจัดการเรียนร่วม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. สภาพการการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2

1.1 สภาพการการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่าพบว่า สภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านนโยบาย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล และด้านหลักสูตรและการประเมิน

1.1.1 ด้านนโยบาย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านผู้บริหารและครู เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.1.2 ด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านสนับสนุนให้ครูเตรียมความพร้อมในการสอนเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านมีครูการศึกษาพิเศษอยู่ในระดับน้อย

1.1.3 ด้านหลักสูตรและการประเมิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมีแผนการศึกษารายบุคคล (EIP) ด้านมีหลักสูตรการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้านมีแผนการศึกษารายบุคคล (EIP) ด้านพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัด ประเมินผล อย่างต่อเนื่อง และด้านมีหลักสูตรพัฒนานักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ครบทุกด้าน

1.1.4 ด้านงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเพียงพอของอาคารสถานที่ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านใช้งบประมาณการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้โดยตรงตามวัตถุประสงค์ ด้านมีโครงการรองรับการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ ด้านประสานเครือข่ายในการสนับสนุนทางงบประมาณตามความต้องการจำเป็น

1.1.5 ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านมีการ

นิตศการศึกษแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการนำข้อเสนอแนะจากการนิตศไปปรับปรุงแก้ไข ด้านมีคู่มือ เอกสารการนิตศติดตาม และ ด้านมีคณะกรรมการนิตศติดตามและประเมินผลการดำเนินการศึกษแบบเรียนร่วมสำหรับ นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้

1.2 เปรียบเทียบสภาพการการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าในภาพรวมผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการนิตศติดตามและประเมินผลมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.1 ด้านนโยบาย พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 ด้านบุคลากร พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเรื่องผู้บริหารและครู มีความรู้ความเข้าใจการจัดการศึกษแบบเรียนร่วม สำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องมีครูการศึกษาพิเศษและเรื่องบุคลากรจากหน่วยงานอื่นร่วมช่วยพัฒนาเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.3 ด้านหลักสูตรและการประเมิน พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเรื่องมีหลักสูตรการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.4 ด้านงบประมาณ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นเรื่องจัดสรรงบประมาณการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเพียงพอ เรื่องมีคณะกรรมการบริหารงบประมาณการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเพียงพอ เรื่องมีโครงการรองรับการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ และเรื่องมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างเพียงพอ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2.5 ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 เปรียบเทียบสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheff's Method) พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ในด้านภาพรวม

1.3.1 ด้านนโยบาย พบโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

1.3.2 ด้านบุคลากร พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

1.3.3 ด้านหลักสูตรและการประเมิน พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหาร การศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการ เรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

1.3.4 ด้านงบประมาณ พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียน ร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

1.3.5 ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการบริหาร การศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก

2. ปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2

2.1 ปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่าโดยภาพรวม อยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านบุคลากรมีปัญหามากที่สุด

2.1.1 ด้านนโยบาย มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ใน ระดับปานกลาง และข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 3 มีแผนการดำเนินการจัดการศึกษา แบบเรียนร่วม

2.1.2 ด้านบุคลากร มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ใน ระดับปานกลาง และข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อ 3 มีครูการศึกษาพิเศษ

2.1.3 ด้านหลักสูตรและการประเมิน มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อ 4 มีแผนการศึกษารายบุคคล (EIP)

2.1.4 ด้านงบประมาณ มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ ในระดับปานกลาง และข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อ 6 ความเพียงพอของอาคาร สถานที่ในการ จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้

2.1.5 ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล มีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อ 2 มีคู่มือ เอกสารการนิเทศติดตามและ ข้อ 4 การนำข้อเสนอแนะจากการนิเทศไปปรับปรุงแก้ไข

2.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนโยบาย และ ด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.1 ด้านนโยบาย จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ข้อที่ 6 ซึ่งแจ้งการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้หน่วยงานต่อครูและผู้บริหาร

2.2.2 ด้านบุคลากร จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 3 มีครูการศึกษาพิเศษ ข้อ 6 บุคลากรจากหน่วยงานอื่นร่วมช่วยพัฒนาเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ ข้อ 7 การให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ครูที่รับผิดชอบสอนนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2.3 ด้านหลักสูตรและการประเมินจำแนกตามตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนและการวัด ประเมินผล อย่างต่อเนื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05

2.2.4 ด้านงบประมาณ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 มีคณะกรรมการบริหารงบประมาณ การศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้เพียงพอ ข้อ 5 ประสานเครือข่าย ในการสนับสนุนทางงบประมาณตามความต้องการจำเป็นสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ และ ข้อ 6 ความเพียงพอของอาคารสถานที่ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.5 ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 มีคู่มือ เอกสารการนิเทศติดตาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน เป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheff's Method) ในภาพรวม พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

พิเศษมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3.1 ด้านนโยบาย จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3.2 ด้านบุคลากร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3.3 ด้านหลักสูตรและการประเมิน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโรงเรียนแต่ละขนาดมีปัญหาด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.4 ด้านงบประมาณ จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.3.5 ด้านหลักสูตรและการประเมิน พบว่าโรงเรียนแต่ละขนาดมีปัญหาด้านหลักสูตรและการประเมินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้ามีประเด็นอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

1.1 สภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า สภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ภาวรวม มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งยังไม่ดีเท่าที่ควรในมุมมองของครูไม่ว่าจะเป็น ด้านนโยบาย ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตรและการประเมิน ด้านงบประมาณ ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ภาระงานของผู้บริหารที่มีมากอยู่แล้ว จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ นพดล ภูลีจันทร์ (2546 หน้า 115) ได้ทำการวิจัย สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ส่วนสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ด้านหลักสูตรและการประเมิน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำที่สุด ซึ่งอาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ความไม่เข้าใจในการจัดทำหลักสูตรและการประเมินเกี่ยวกับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือการที่ครูมีภาระงานที่มากอยู่แล้วจึงเป็นอุปสรรคในการจัดทำหลักสูตรและการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสร คงศรี (2545) ได้ศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการบริหารโรงเรียนเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลของการศึกษาพบว่า ในภาพรวมโรงเรียนมีปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษอยู่ในระดับปานกลาง ทนชัย อินทนาชัย (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า โรงเรียนใช้หลักสูตรปกติสอนเด็กพิเศษและจัดกิจกรรม ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน ครูไม่มีเครื่องมือ วัดผลและประเมินผล เด็กพิเศษโดยเฉพาะ ครูใช้เครื่องมือการวัดผลและการประเมินผลแบบเดียวกับเด็กปกติในชั้นเรียน ซึ่งยังสอดคล้องกับทโจครอวารโดโจ (Tjokrowardjo, 1989, p. 1 อ้างใน สมนึก ภัทรรังสี, 2552, หน้า 60) ได้ศึกษาคูณลักษณะความต้องการจำเป็น และปัญหาของโรงเรียนเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในจาร์กาต้า พบว่า ความต้องการของโรงเรียนเรียนร่วมได้แก่ หลักสูตรเกี่ยวกับเด็กพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(2537, หน้า 30-31)ระบุว่า ผู้บริหารควรควบคุมดูแลให้มีการศึกษาและพิจารณาหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อเป็นแนวในการจัดการเรียนการสอนต่อไป โดยเน้นเรื่อง แผนการศึกษารายบุคคล หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล การติดตามและรายงานผล ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 121-122) ระบุว่า หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรมุ่งขจัดความบกพร่องของเด็กประเภทนี้ และในขณะเดียวกันก็มุ่งให้เด็กมีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นจึงควรมีการสนับสนุนให้ผู้บริหารและครูตระหนักถึงความสำคัญและมีควมรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการประเมินสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ และลดภาระงานของครูผู้รับผิดชอบนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้เพื่อให้มีโอกาสในการจัดทำหลักสูตรและการประเมินมากยิ่งขึ้น

1.2 ปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่าในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกสร คงศรี (2545) เรื่องสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารโรงเรียนร่วมตามมาตรฐานการศึกษาพิเศษของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ด้านบุคลากร มีปัญหามากที่สุด อาจเนื่องมาจาก ขาดบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวาภรณ์ อ้วนวิจิตรและคณะ (2544, หน้า 115) เรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ระบุว่าด้านบุคลากรมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 มีครูการศึกษาพิเศษ มีปัญหามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนันทชัย อินทนาชัย (2542, อ้างอิงใน สมนึก ภัทรรังสี, 2552, หน้า 49) เรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านบุคลากร ไม่มีบุคลากรด้านการศึกษาพิเศษ และบุคลากรขาดทักษะความรู้การสอนเด็กพิเศษ อาจเนื่องมาจากการขาดงบประมาณสนับสนุน ซึ่งครูการศึกษาพิเศษนั้นสำคัญมาก (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 197) ระบุว่า โรงเรียนจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กประเภทใดก็ควรมีครูที่สำเร็จการศึกษาในการสอนเด็กประเภทนั้น

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งและขนาดโรงเรียน

2.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่างกัน ดังที่ สมนึก ภัทรรังสี (2552, หน้า 33) ระบุว่า ครูต้องการนิเทศช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ และที่สำคัญคือต้องการให้ทุกคนในโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการศึกษาพิเศษ เพื่อทุกคนจะได้ช่วยกัน ด้านผู้บริหารต้องที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วม ในลักษณะของการจัดหลักสูตรระยะสั้นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนร่วมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์

2.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า สภาพการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่ง โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีสภาพการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับ นักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพ การบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ แตกต่างกับ โรงเรียน ขนาดกลางและขนาดเล็ก อาจเนื่องมาจาก ความแตกต่างด้านการปฏิบัติตามนโยบาย ด้านบุคลากรที่มีจำนวนและสาขาต่างกัน ด้านงบประมาณ ด้านหลักสูตร และด้านการนิเทศ สอดคล้องกับ นพดล ภูลีจันทร์ ซึ่งพบว่า ข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับความคิดเห็น แตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

2.3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่อง ทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากความ แตกต่างเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ การปฏิบัติงาน ประสบการณ์ที่ต่างกัน ของผู้บริหารและครู ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ อัมพรภาค (ณรงค์ อัมพรภาค, 2550 อ้างอิงใน สมนึก ภัทรรังสี , 2552, หน้า 59) ที่ระบุว่า เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ และ ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ด้านบริหารจัดการและปัจจัยการ ดำเนินงาน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2.4 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่อง ทางการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำแนกตามขนาด โรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม มีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจาก โรงเรียนทุกขนาดได้รับนโยบายการจัดการเรียนร่วมไม่ต่างกัน การบริหารจัดการ ด้านกลไกสนับสนุน ทั้งเรื่องของงบประมาณ บุคลากรเฉพาะด้าน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายซึ่งแต่ละโรงเรียนมีปัญหาไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมพร หวานเสีจ (2543, หน้า 43) กล่าวว่า ก่อนเริ่มโครงการเรียนร่วมที่โรงเรียนใดๆ ควรจัดหาและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนในโครงการอย่างเพียงพอ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการจัดทำหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารและครู อีกทั้งลดภาระงานของครูที่รับผิดชอบชั้นเรียนเรียนร่วม

2. ควรมีการสนับสนุนการผลิตครูศึกษาพิเศษให้มีความเพียงพอหรือจัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

แนวทางในการแก้ปัญหาการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้